

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra Æbelø

Citation: Michaëlis, Sophus: "Æbelø", i Michaëlis, Sophus: *Æbelø*, 1895, s. 124. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_04-shoot-idm139805117956416/facsimile.pdf (tilgået 28. september 2021)

Anvendt udgave: Æbelø

Solpilen. Men som i en Rus af Virkelighed inddrak han den stærke søde Duft.

Da sprang Sølv op med sit vidunderlige Bytte og skyndte sig til Lugen. Krampen var sat paa indvendig, altsaa havde ingen kunnet aabne den udefra. Han stødte den op, og i den indstyrtende Soldag saa han i sin Haand den tunge fulde Rose, der tabte sine Blade ud over hans skælvende Fingre og havde dryppet Stænk som af Blod tilbage over Gulvet.

Sølv samlede alle de spredte Blade, Blomsten forvitrede i hans Haand, og han trykkede dem til sin Mund og sit Hjerte. Snart vejede han dem i Haanden, som havde det været tunge Guldpenge, snart tog han et for et og undersøgte i Lyset; men han saa ikke andre Runer end det fine Straalenet af Aarer i Bladkødet. Og alligevel stod der i denne naturlige Livsens Skrift et vidunderligere Budskab at læse end i Alverdens Runer. Thi Haabets Sommerrose var vokset op af golde Sten.

Og hvad gjorde det, at Tvivlen kom og spurgte den røde Rose: Hvem har lagt dig her i Nat? Hvem har bragt dit duftende Bud ind i mit stængte Fængsel?

Hvem kunde være steget ned i Kældren? Hvorfra var denne Blomst kastet ned til ham?